

zaterdag

11.06.2016

20.00 Concertzaal

19.15 Inleiding door

Arne Herman

Laureatenconcert Koningin Elisabethwedstrijd II

Brussels Philharmonic

CONCERTGEBOUW BRUGGE

concertmeester

Otto Derolez

eerste viool

Nadja Nevolovitsch

Virginie Petit

Olivia Bergeot

Annelies Broeckhoven

Stefan Claeys

Daniela Rapan

Anton Skakun

Philippe Tjampens

Alissa Vaitsner

Stefanie Van Backlé

Veerle Van Roosbroeck

Gillis Veldeman

Vania Batchvarova

tweede viool

Samuel Nemtanu

Bart Lemmens

Caroline Chardonnet

Bartłomiej Ciaston

Bruno Linders

Eléonore Malaboef

Karine Martens

Sayoko Mundy

Francis Vanden Heede

Véronique Burstin

Cristina Constantinescu

Fien Van den Fonteyne

altviool

Nathan Braude

Béatrice Derolez

Philippe Allard

Benjamin Braude

Agnieszka Kosakowska

Maryna Lepiasevich

Barbara Peynsaert

Stephan Uelpenich

Patricia Van Reusel

cello

Karel Steylaerts

Kirsten Andersen

Jan Baerts

Barbara Gerarts

Julius Himmler

Elke Wynants

Sophie Jomard

Shiho Nishimura

contrabas

Uxia Martinez

Thomas Fiorini

Simon Luce

Philippe Stepman

Bram Decroix

Tino Ladika

fluit

Lieve Schuermans

Wouter Van den Eynde

Maaïke Cottyn

Eric Mertens

hobo

Joris Van den Hauwe

Lode Cartrysse

Maarten Wijnen

klarinet

Anne Boeykens

Eddy Vanoosthuysse

Midori Mori

fagot

Karsten Przybyl

Jonas Coomans

Alexander Kuksa

hoorn

Nico De Marchi

Mieke Ailliet

Evi Baetens

Pierre Buizer

trompet

Ward Hoornaert

Rik Ghesquière

Luc Sirjacques

trombone

David Rey

Wouter Loose

Arno Tri Pramudia

tuba

Jean Xhonneux

pauken

Gert François

percussie

Tom De Cock

Tom Pipeleers

Stijn Schoofs

harp

Eline Grosloot

Brussels Philharmonic: orkest

Stéphane Denève: dirigent

Lukáš Vondráček: piano (laureaat 1)

Henry Kramer: piano (laureaat 2)

Alexander Beyer: piano (laureaat 3)

—

Sergey Rachmaninov (1873-1943)

Pianoconcerto nr. 3, opus 30 (1909)

- Allegro ma non tanto

- Intermezzo: Adagio

- Finale: Alla breve

Alexander Beyer: solist

— pauze —

Maurice Ravel (1875-1937)

Pianoconcerto in G (1931)

- Allegramente

- Adagio assai

- Presto

Henry Kramer: solist

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Pianoconcerto nr. 3, opus 37 (1800)

- Allegro con brio

- Largo

- Rondo. Allegro

Lukáš Vondráček: solist

SEIZOEN 2016-2017

Rusland, tussen utopie en revolutie

www.concertgebouw.be

© Elena Chernyshova

Met de steun van Piano's Maene

In samenwerking met de Koningin Elisabethwedstrijd

Uw applaus krijgt kleur dankzij de bloemen van Bloemblad.

Drie pianoconcerti

Met de Koningin Elisabethwedstrijd 2016 voor piano was 's werelds meest prestigieuze concours al aan een negenenveertigste editie toe, of de achttiende voor piano. Voor vele deelnemers, niet noodzakelijk enkel voor de zes laureaten, vormt de wedstrijd een springplank naar een carrière als concertpianist. Naast de nodige media-aandacht en een geldsom krijgen de laureaten na de wedstrijd immers verschillende concertpodia aangeboden in binnen- en buitenland. Zo treedt ook deze lichte laureaten in de schoenen van internationaal gerenommeerde pianisten als Vladimir Ashkenazi, Frank Braley, Abdel Rahman El Bacha en Severin von Eckardstein. Op dit concert bijten derde laureaat Alexander Beyer, tweede laureaat Henry Kramer en winnaar Lukáš Vondráček alvast de spits af van hun carrière, in een concerto naar keuze.

Het verbaasde niemand dat de eenentwintigjarige Amerikaan Alexander Beyer eindigde als derde laureaat. Als finalewerk bracht hij een bijzonder geïnspireerde en transparante versie van het *Pianoconcerto nr. 3 in d*, opus 30 van **Sergey Rachmaninov** (1873-1943), waarvoor hij ook vanavond kiest. Rachmaninovs *Derde pianoconcerto* staat bekend als een van de meest veeleisende pianoconcerti en is daarom ook een geliefd wedstrijdwerk. Dankzij het meeslepende melodiewerk en de kleurrijke Russische orkestratie heeft het concerto echter ook meer te bieden dan technische vingervlugheid. De componist speelde zelf de première in New York in 1909. Het concerto opent met een eenvoudige en breed uitgesmeerde melodie in beide handen van de pianist, rustig begeleid door het orkest. Wanneer de melodie eindigt, breekt het werk open met virtuoos passagespel van de solist, terwijl het orkest het hoofdthema herhaalt. Zelfs doorheen de overweldigende

stortvloed aan noten, niet in het minst in de solocadens, klinkt steeds Rachmaninovs melancholische zangerigheid in boven- of tussenstemmen die zich geheel aan de drukte van de overige stemmen lijken te onttrekken. Het *Adagio* van het concerto werd door Rachmaninov aangeduid als een intermezzo. De solist valt onverhoeds binnen na een lange orkestrale inleiding en ontwikkelt inderdaad een diepzinnige reflectie op het hoofdthema van het openingsdeel. Naar het einde toe voert Rachmaninov het tempo op waardoor de solist nogmaals wordt uitgenodigd om technisch tot het uiterste te gaan. De notenstroom van het middendeel gaat met drie krachtige akkoorden van het orkest rechtstreeks over in de imposante finale, die opnieuw een toonbeeld is van Rachmaninovs eindeloze creativiteit met uiteenlopende muzikale thema's.

De negenentwintigjarige Amerikaan Henry Kramer sloot de wedstrijd af als laatste finalist, maar werd als tweede laureaat opnieuw het podium opgeroepen voor zijn persoonlijk gekleurde versie van Prokofievs *Pianoconcerto nr. 2*. Vandaag viel zijn keuze op het *Pianoconcerto in G* van **Maurice Ravel** (1875-1937) uit 1931, een modernistische krachtmeting tussen solist en orkest. Door zijn fascinatie voor klankkleuren en dromerig vrije melodieën kreeg Ravel tot zijn eigen ongenoegen al snel het label van impressionist opgeplakt – een gerechtvaardigd oordeel wat dit concerto betreft. Onder meer door de lichte orkestratie en nauwkeurige notatie vraagt het werk echter een enorme technische beheersing van de solist en geldt het als een evenwichtsoefening tussen gevoel en intellect. Het werk barst los met een exotische en ritmische orkestrale inleiding, lichtjes sprankelend begeleid door de solist. Wat volgt, kan worden beschreven als een afwisseling tussen de Spaanse en Baskische

invloeden die Ravel in zijn jeugd meekreeg en elementen uit de jazz (meer bepaald uit de muziek van George Gershwin die Ravel adoreerde). Vooral de bijzondere aandacht voor de blazers valt op: de componist gaat op zoek naar kleuren in het orkest en nodigt de solist uit om met behulp van alle registers van het klavier hetzelfde te doen. Melodieën ontstaan dan ook eerder uit de totaalklank dan uit de afzonderlijke instrumenten. In het beroemde *Adagio* krijgt de solist dan weer alle vrijheid, en mijmert hij geheel alleen over een dromerige en wals-achtige melodie op een simpel begeleidingsfiguurtje in de linkerhand. Het sterk uitgedunde orkest kleurt hier enkel bij. Het compacte derde deel herneemt het fragmentarische en heterogene karakter van het openingsdeel. Aan een razend tempo, mechanisch als in een *perpetuum mobile*, bereikt het concerto een onverwacht vroeg slot.

Voor veel luisteraars stak de negenentwintigjarige Tsjechische pianist Lukáš Vondráček met kop en schouders uit boven de andere kandidaten. Vondráček speelde het *Pianoconcerto nr. 3* van Rachmaninov aan een verschroeiend tempo, zonder ook maar een moment de controle te verliezen en met een emotionele inleving die hem tot terechte winnaar van de wedstrijd kroonde. Tijdens dit concert gooit Vondráček het evenwel over een andere boeg, met het vroegromantische *Pianoconcerto nr. 3 in c*, opus 37 van **Ludwig van Beethoven** (1770-1827), dat zelden te horen is in de context van een concours. Het componeren van zijn *Derde pianoconcerto* markeerde het begin van een nieuwe periode voor Beethoven: in hetzelfde jaar 1800 schreef hij immers ook zijn *Eerste symfonie* en zijn eerste strijkkwartetten. Ondanks enkele verwantschappen met Mozarts classicistische *Pianoconcerto in c*,

bereikt Beethoven een orkestraal coloriet dat voor het eerst echt romantisch kan worden genoemd. Beethovens *Derde pianoconcerto* opent met een uitzonderlijk lange orkestrale expositie, die alvast het krachtige hoofdthema en het lyrische neventhema prijsgeeft. Na een korte aanloop herhaalt de solist deze thema's met enkele virtueuze omspelingen. In de solocadens etaleert de pianist zijn technische kwaliteiten in briljant uitgewerkte echo's van dit melodische materiaal. In het *Largo* brengt de solist een bescheiden en ontroerende melodie ten gehore, ongebonden en vrij. Het orkest antwoordt met eenzelfde elegantie. Duidelijk het emotionele hart van de compositie, gunt dit uitgebreide middendeel de solist alle ruimte om zich op het klavier uit te drukken, zonder veel inmenging van het orkest. De finale klinkt dan weer bijzonder temperamentvol. In dit uitgelaten en humoristische rondo speelt Beethoven een spel met contrasten en onverwachte wendingen. Door in een pittige coda plots over te schakelen naar een drieledig metrum, drijft Beethoven het tempo en de intensiteit op, waardoor het werk in volle vaart op een krachtige slotpassage afstormt.

Arne Herman

Biografieën

Brussels Philharmonic (BE) werd in 1935 opgericht als studio-ensemble onder de vleugels van de openbare omroep en staat bekend als een modern en flexibel orkest. Het orkest richt zich vooral op 20e-eeuwse muziek, maar draagt ook het romantische repertoire, de hedendaagse muziek en filmmuziek een warm hart toe. Dankzij samenwerkingen met diverse gastdirigenten ontwikkelt het orkest voortdurend nieuwe manieren van concineren en kunnen andere muziekgenres en kunst disciplines verkend worden.

Na zijn studie orkestdirectie aan het Conservatorium van Parijs begon Stéphane Denève (FR) zijn carrière als assistent bij Sir Georg Solti, Seiji Ozawa en Georges Prêtre bij het Orchestre de Paris en de Opéra National de Paris. Zijn grote liefde voor de stem bracht hem naar de Deutsche Oper am Rhein, waar hij vaste dirigent was van 1997 tot 2001. Ook zijn symfonische carrière nam een hoge vlucht. Het lijstje met Denèves samenwerkingen met internationaal gerenommeerde orkesten oogt dan ook indrukwekkend. Sinds 2015 is Denève de nieuwe muziekdirecteur van Brussels Philharmonic. Tegelijk vervult hij diezelfde functie bij het Radio Sinfonieorchester Stuttgart en is hij vaste gastdirigent bij het Philadelphia Orchestra. Al tweemaal won Stéphane Denève de prestigieuze 'Diapason d'Or de l'année'. In 2012 stond hij op de shortlist voor 'Gramophone's Artist of the Year', en in 2013 werd hij bekroond tijdens de International Classical Music Awards.

In 2014 behaalde Alexander Beyer (US), die momenteel studeert aan het New England Conservatory bij W.K. Byun en R. Sherman, de eerste prijs van de NEC Piano Honors Competition, wat hem een debuut opleverde in de Jordan Hall in Boston. Het jaar daarop won hij de Harvard Concerto Competition en was hij ook laureaat van de US National Chopin Competition en van de Dublin International Piano Competition. Hij trad op in de Verenigde Staten en Europa. Alexander Beyer neemt deel aan liefdadigheidsprojecten (Pequot Library, Music for Youth) en combineert zijn muziekstudies met een studie wiskunde in Harvard.

Henry Kramer (US) studeerde in 2011 af aan de Juilliard School in New York en vervolgt nu zijn opleiding aan de Yale School of Music bij Boris Berman. Hij was laureaat van vele internationale muziekwedstrijden waaronder Montréal en Shanghai en won in 2014 de Astral Artists National Auditions. Het jaar daarop werd hij finalist van de Honens International Piano Competition, waar hij ook de Raeburn Prize kreeg. Henry Kramer trad op in de Verenigde Staten en Europa, en speelde samen met orkesten als de Calgary Philharmonic, het Eastern Connecticut Symphony Orchestra, het Shanghai Philharmonic Orchestra en het Bilkent Symphony Orchestra. Vorig jaar bracht hij zijn eerste cd uit, gewijd aan Liszt (Naxos).

Na zijn eerste concert, op vierjarige leeftijd, begon Lukáš Vondráček (CZ) zes jaar later zijn eerste internationale tournee, en debuteerde hij op zijn zestiende in de Carnegie Hall. Hij studeerde af aan het New England Conservatory in de klas van Hung-Kuan Chen en won de internationale muziekwedstrijden van Hilton Head, San Marino en Unisa, evenals een Speciale Prijs in de Internationale Van Cliburnwedstrijd. Lukáš Vondráček gaf al meer dan duizend concerten op de vijf continenten, in plaatsen als het Kennedy Center (Washington), het Paleis voor Schone Kunsten (Brussel), de Victoria Hall (Singapore), de Suntory Hall (Tokio) en de Opera van Sydney. Hij kon ook al optreden met orkesten als de BBC Philharmonic, de Hong Kong Philharmonic, de NHK Symphony, het Nationaal Orkest van België en het Baltimore Symphony Orchestra, onder de leiding van Marin Alsop, Vladimir Ashkenazy, Christoph Eschenbach en Paavo Järvi.

MEER VAN DAT?

Beleef tijdens seizoen 2016-2017 vijf concerten van klaviervirtuozen als Grigory Sokolov, Alexei Lubimov, Olli Mustonen, Seong-Jin Cho en Olga Pashchenko voor amper € 114 met een abonnement klavier.

Alexander Melnikov © M. Lengemann

do 15.09.16 / 20.00 / Concertzaal
Nationaal Orkest van België & Alexander Melnikov / Shostakovich
Met zijn *Vijfde symfonie* oogstte Shostakovich triomf zonder voorgaande, bij critici én publiek. Uitwendig marcheert hij in de pas van de Sovjet-gezaghebbers, op een dieper niveau echter haalt hij zijn slag thuis. Net zo populair is Shostakovich' *Eerste pianoconcerto* met tal van verrassende, onverwachte, humoristische en ook parodiërende vondsten voor de trompet.

Grigory Sokolov © David Samyn

vr 25.11.16 / 20.00 / Concertzaal
Grigory Sokolov / Ruslands meesterpianist
Grigory Sokolov, voor velen de belangrijkste pianist van onze tijd, keert terug naar Brugge. 'Een recital van Sokolov gunt ons een blik op een verloren tijdperk van Russische pianokunst', schreef The Guardian. Wie Sokolov ooit aan het werk zag, herinnert zich bovenal het naturel van zijn interpretaties. Wat hij ook speelt, Sokolov slaagt er steeds weer in u de adem te benemen met zijn overdonderende pianospel.

BESTEL UW TICKETS NU OP

WWW.CONCERTGEBOUW.BE
+32 70 22 33 02 / IN&UIT
BRUGGE

Praat na de voorstelling gezellig na in het Concertgebouwcafé of vertel ons wat u ervan vond op Facebook of Twitter (@concertgebouwbr).

Gezellig tafelen voor of na een voorstelling met een verrassing op vertoon van het concertticket.
www.concertgebouw.be/servies.

BRUGGE

DeMorgen.

Knack

Klara

FOCUS|WTV